

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/65/EG**
 av den 26 oktober 2005
 om ökat hamnskydd
 (Text av betydelse för EES)
 (EUT L 310, 25.11.2005, s. 28)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 219/2009 av den 11 mars 2009	L 87	109	31.3.2009

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
2005/65/EG**

av den 26 oktober 2005

om ökat hamnskydd

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Säkerhetstillbud till följd av terrorism hör till de allvarligaste hoten mot de ideal i fråga om demokrati, frihet och fred som utgör själva grunden för Europeiska unionen.
- (2) Människor, infrastruktur och utrustning i hamnar bör skyddas mot säkerhetstillbud och de förödande effekter sådana kan få. Ett sådant skydd gynnar både dem som använder transporterna och ekonomin och samhället som helhet.
- (3) Den 31 mars 2004 antog Europaparlamentet och Europeiska unionens råd förordning (EG) nr 725/2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar ⁽⁴⁾. Åtgärderna för ökat sjöfartsskydd enligt den förordningen är bara ett led i de åtgärder som krävs för att man skall uppnå tillräckligt hög skyddsnivå i hela transportkedjan med koppling till sjöfarten. Den förordningens räckvidd är begränsad till skyddsåtgärder ombord på fartyg och till samverkan mellan fartyg och hamn.
- (4) För säkerställande av bästa möjliga skydd för sjöfarts- och hamnverksamhet bör det införas hamnskyddsåtgärder som omfattar varje hamn inom de gränser som den berörda medlemsstaten har fastställt så att de skyddsåtgärder som vidtagits med tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004 förbättras genom ökat skydd i områden med hamnverksamhet. Åtgärderna bör gälla alla hamnar med en eller flera av de hamnanläggningar som omfattas av förordning (EG) nr 725/2004.
- (5) Skyddsmålet i detta direktiv bör kunna uppnås genom att lämpliga åtgärder antas utan att det påverkar medlemsstaternas bestämmelser inom området nationell säkerhet och de åtgärder som kan vidtas enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen.
- (6) Medlemsstaterna bör ta ingående skyddsutredningar till hjälp när de fastställer de exakta gränserna för det skyddsvärda hamnområdet och fattar beslut om vilka åtgärder som krävs för att säkerställa tillräckligt hamnskydd. Beroende på gällande skyddsnivå och skillnaderna mellan olika hamnområdens riskprofiler bör olika åtgärder vidtas.
- (7) Medlemsstaterna bör godkänna sådana hamnskyddsplaner som omsätter hamnskyddsutredningens resultat i praktiken. För att

⁽¹⁾ EUT C 120, 20.5.2005, s. 28.

⁽²⁾ EUT C 43, 18.2.2005, s. 26.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 10 maj 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 oktober 2005.

⁽⁴⁾ EUT L 129, 29.4.2004, s. 6.

▼B

skyddsåtgärderna verkligen skall fungera krävs det dessutom regelbundna övningar och en tydlig uppgiftsdelning mellan de berörda parterna. En hamnskyddsplan som innehåller bestämmelser om uppgiftsdelning och övningar anses avsevärt öka effektiviteten av både förebyggande och korrigerande hamnskyddsåtgärder.

- (8) Ro-ro-fartyg är särskilt sårbara för säkerhetstillbud, i synnerhet om fartygen medför både passagerare och gods. Lämpliga åtgärder grundade på riskanalyser bör vidtas för att säkerställa att bil- och godsfordon som transporteras på ett ro-ro-fartyg på nationella och internationella rutter inte utgör någon risk för fartyg, passagerare, fartygsbesättning eller gods. Åtgärderna bör genomföras på ett sådant sätt att verksamhetsflödet hämmas i så liten omfattning som möjligt.
- (9) Medlemsstaterna bör kunna inrätta hamnskyddskommittéer som har till uppgift att komma med praktiska råd i de hamnar som omfattas av detta direktiv.
- (10) Medlemsstaterna bör se till att alla berörda parter är helt införstådda med ansvarsfördelningen i fråga om hamnskyddet. Medlemsstaterna bör övervaka skyddsbestämmelsernas efterlevnad, inrätta en myndighet med tydligt ansvar för landets samtliga hamnar, ansvara för godkännandet av alla skyddsutredningar och skyddsplaner för sina hamnar, fastställa och meddela skyddsnivåer på lämpligt sätt samt se till att åtgärderna meddelas, genomförs och samordnas väl.
- (11) Medlemsstaterna bör godkänna utredningar och planer och övervaka genomförandet i sina hamnar. För att minimera störningarna av hamnverksamheten och den administrativa bördan för övervakningsorganen, bör kommissionens övervakning av genomförandet av detta direktiv göras samtidigt som de inspektioner som föreskrivs i artikel 9.4 i förordning (EG) nr 725/2004.
- (12) Medlemsstaterna bör se till att en sambandspunkt för hamnskydd sköter förbindelserna mellan kommissionen och medlemsstaterna. De bör informera kommissionen om vilka hamnar som omfattas av detta direktiv på grundval av de skyddsutredningar som gjorts.
- (13) Ett effektivt och enhetligt genomförande av åtgärderna inom ramen för en denna skyddspolitik väcker viktiga frågor om finansieringsaspekten. Finansieringen av extra skyddsåtgärder bör inte leda till att konkurrensen snedvrids. Senast den 30 juni 2006 bör kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram resultaten av en undersökning om kostnaderna för de åtgärder som vidtas enligt detta direktiv, och särskilt behandla frågan om hur kostnaderna fördelas mellan de offentliga myndigheterna, hamnmyndigheterna och operatörerna.
- (14) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns framför allt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (15) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (16) Det bör fastställas ett förfarande för anpassning av detta direktiv med hänsyn till den utveckling som internationella instrument genomgår och, mot bakgrund av gjorda erfarenheter, för anpassning och komplettering av de enskilda bestämmelserna i bilagorna till detta direktiv, utan att direktivets räckvidd utvidgas.
- (17) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen väl avvägt införande av lämpliga åtgärder på det sjöfarts- och hamnpolitiska området, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

det därför, på grund av detta direktivs europeiska dimension, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (18) Eftersom detta direktiv gäller kusthamnar bör de skyldigheter som anges i direktivet ej vara tillämpliga för Luxemburg, Slovakien, Tjeckien, Ungern och Österrike.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Syfte**

1. Huvudsyftet med detta direktiv är att införa gemenskapsåtgärder för att förbättra hamnskyddet inför hot om säkerhetstillbud.

Detta direktiv skall även säkerställa att sådana skyddsåtgärder som vidtas med tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004 drar fördel av ett ökat skydd i hamnar.

2. Åtgärderna enligt punkt 1 skall bestå av följande:

- a) Gemensamma grundregler för hamnskyddsåtgärder.
- b) En mekanism för genomförande av dessa regler.
- c) Lämpliga mekanismer för övervakning av att reglerna följs.

*Artikel 2***Räckvidd**

1. Detta direktiv fastställer skyddsåtgärder som skall beaktas i hamnar. Medlemsstaterna får tillämpa detta direktiv på områden som har anknytning till hamnarna.

2. De åtgärder som fastställs i detta direktiv skall tillämpas på alla hamnar i en medlemsstat där det finns en eller flera av de hamnanläggningar som omfattas av en godkänd skyddsplan för hamnanläggningar i enlighet med förordning (EG) nr 725/2004. Detta direktiv skall inte tillämpas på militära anläggningar i hamnar.

3. Medlemsstaterna skall för varje hamn fastställa de gränser inom vilka detta direktiv skall vara tillämpligt, med vederbörlig hänsyn tagen till hamnskyddsutredningens resultat.

4. Om en medlemsstat har fastställt gränserna för en hamnanläggning i den betydelse som avses i förordning (EG) nr 725/2004 på ett sådant sätt att den i praktiken omfattar en hamn, skall de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 725/2004 ha företräde framför bestämmelserna i detta direktiv.

*Artikel 3***Definitioner**

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- 1) *hamn*: ett specificerat land- och vattenområde, med gränser som fastställts av den medlemsstat i vilken hamnen befinner sig, vilket består av sådana anläggningar och sådan utrustning som underlättar kommersiella sjöfartstransporter.
- 2) *samverkan mellan fartyg och hamn*: det samspel som sker när ett fartyg direkt och omedelbart berörs av åtgärder som innebär förflytt-

▼B

ning av personer eller gods eller tillhandahållande av hamntjänster till eller från fartyget.

- 3) *hamnanläggning*: en plats där samverkan mellan fartyg och hamn äger rum. Detta inkluderar, i tillämpliga fall, områden såsom ankarplatser, väntekajer och insegling från sjösidan.
- 4) *sambandspunkt för hamnskydd*: det organ som utsetts av varje medlemsstat och som skall utgöra en kontaktpunkt för kommissionen och andra medlemsstater och underlätta, följa upp och informera om genomförandet av de hamnskyddsåtgärder som anges i detta direktiv.
- 5) *hamnskyddsmyndighet*: myndighet med ansvar för skyddsfrågor i en viss hamn.

*Artikel 4***Samordning med åtgärder enligt förordning (EG) nr 725/2004**

Medlemsstaterna skall se till att hamnskyddsåtgärderna enligt detta direktiv noga samordnas med de åtgärder som vidtas med tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004.

*Artikel 5***Hamnskyddsmyndighet**

1. Medlemsstaterna skall för varje hamn som omfattas av detta direktiv utse en hamnskyddsmyndighet. En hamnskyddsmyndighet får utses för flera hamnar.
2. Hamnskyddsmyndigheten skall ansvara för upprättande och genomförande av hamnskyddsplaner som grundar sig på resultatet av hamnskyddsutredningar.
3. Medlemsstaterna får som hamnskyddsmyndighet utse en behörig sjöfartsskyddsmyndighet enligt förordning (EG) nr 725/2004.

*Artikel 6***Hamnskyddsutredning**

1. Medlemsstaterna skall se till att det för de hamnar som omfattas av detta direktiv görs hamnskyddsutredningar. I samband med utredningarna skall vederbörlig hänsyn tas till de olika hamndelarnas särart och, i de fall där berörda myndigheter i medlemsstaten anser det tillämpligt, även till närliggande områden, om dessa påverkar säkerheten i hamnen, samt till de utredningar för det berörda området hamnanläggningar som har gjorts med tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004.
2. Varje hamnskyddsutredning skall genomföras med beaktande av de specifika kraven i bilaga I som ett minimum.
3. Hamnskyddsutredningarna kan göras av en erkänd skyddsorganisation som avses i artikel 11.
4. Hamnskyddsutredningarna skall godkännas av den berörda medlemsstaten.

*Artikel 7***Hamnskyddsplan**

1. Medlemsstaterna skall se till att hamnskyddsplaner utarbetas, upprätthålls och uppdateras mot bakgrund av resultatet av hamnskyddsutredningarna. I planerna skall dels vederbörlig hänsyn tas till de olika hamndelarnas särart, dels de skyddsplaner integreras som har tagits fram för det berörda området hamnanläggningar med tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004.

▼B

2. För var och en av de skydds nivåer som avses i artikel 8 skall det i hamnskyddsplanerna fastställas
 - a) vilka förfaranden som skall tillämpas,
 - b) vilka åtgärder som skall vidtas,
 - c) vilka insatser som krävs.
3. Varje hamnskyddsplan skall utarbetas med beaktande av de specifika kraven i bilaga II som ett minimum. Hamnskyddsplanen skall vid behov särskilt innehålla skyddsåtgärder som skall tillämpas på passagerare och fordon innan de embarkerar havsgående fartyg som medför passagerare och fordon. När det gäller internationella sjötransporttjänster skall de berörda medlemsstaterna delta i utredningen av skyddet i hamnen.
4. Hamnskyddsplanerna får utarbetas av en erkänd skyddsorganisation som avses i artikel 11.
5. Hamnskyddsplanerna skall godkännas av den berörda medlemsstaten innan de genomförs.
6. Medlemsstaterna skall se till att hamnskyddsplanernas genomförande övervakas. Övervakningen skall samordnas med annan kontrollverksamhet i hamnen.
7. Medlemsstaterna skall sörja för lämpliga övningar med hänsyn till de grundläggande kraven på skyddsutbildningsövningar i bilaga III.

*Artikel 8***Skydds nivåer**

1. Medlemsstaterna skall införa ett system med skydds nivåer för hamnar eller delar av hamnar.
2. Det skall finnas tre skydds nivåer enligt definitionen i förordning (EG) nr 725/2004:
 - Skydds nivå 1: den nivå på vilken de minst omfattande skyddsåtgärderna alltid skall upprätthållas.
 - Skydds nivå 2: den nivå på vilken tillämpliga ytterligare skyddsåtgärder skall upprätthållas under en viss tidsperiod på grund av en förhöjd risk för säkerhetstillbud.
 - Skydds nivå 3: den nivå på vilken ytterligare specifika skyddsåtgärder skall upprätthållas under en begränsad tidsperiod i samband med att säkerhetstillbud kan förväntas eller är överhängande, även om det kanske inte är möjligt att identifiera något specifikt mål.
3. Medlemsstaterna skall bestämma vilken skydds nivå som skall gälla för varje hamn eller del av hamn. En medlemsstat får på varje skydds nivå fastställa att olika skyddsåtgärder skall vidtas i olika delar av hamnen beroende på hamnskyddsutredningens resultat.
4. Medlemsstaterna skall för varje hamn eller del av hamn meddela gällande skydds nivå och eventuella ändringar av denna till lämplig person eller lämpliga personer.

*Artikel 9***Hamnskyddschef**

1. En hamnskyddschef skall godkännas av den berörda medlemsstaten för varje hamn. Varje hamn skall om möjligt ha en egen hamnskyddschef, men får, om det är lämpligt, dela skyddschef med andra hamnar.
2. Hamnskyddscheferna skall fungera som kontaktpunkter i hamnskyddsfrågor.

▼B

3. Om hamnskyddschefen inte är samma person som hamnanläggningens/hamnanläggningarnas skyddschefer enligt förordning (EG) nr 725/2004, skall ett nära samarbete mellan dem säkerställas.

*Artikel 10***Översyn**

1. Medlemsstaterna skall se till att hamnskyddsutredningarna och hamnskyddsplanerna ses över vid behov. Översynen skall göras åtminstone en gång vart femte år.
2. Översynsförfarandet skall omfatta artikel 6 eller artikel 7, beroende på omständigheterna.

*Artikel 11***Erkänd skyddsorganisation**

Medlemsstaterna får utse erkända skyddsorganisationer inom ramen för detta direktiv. Erkända skyddsorganisationer skall uppfylla villkoren i bilaga IV.

*Artikel 12***Sambandspunkt för hamnskydd**

Medlemsstaterna skall utse en sambandspunkt för hamnskydd. Medlemsstaterna får utse den sambandspunkt för sjöfartsskydd som har utsetts enligt förordning (EG) nr 725/2004. Sambandspunkten för hamnskydd skall till kommissionen överlämna en förteckning över de hamnar som berörs av detta direktiv och informera kommissionen om varje ändring av förteckningen.

*Artikel 13***Genomförande och kontroll av efterlevnaden**

1. Medlemsstaterna skall införa ett system för att säkerställa adekvat och regelbunden övervakning av hamnskyddsplanerna och deras genomförande.
2. Kommissionen skall, i samarbete med de sambandspunkter som avses i artikel 12, övervaka medlemsstaternas genomförande av detta direktiv.
3. Denna övervakning skall genomföras samtidigt med de inspektioner som föreskrivs i artikel 9.4 i förordning (EG) nr 725/2004.

▼M1*Artikel 14***Ändringar**

Kommissionen får anpassa bilagorna I–IV, om inte tillämpningsområdet för detta direktiv därmed utvidgas. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.2.

När det föreligger tvingande, brådskande skäl får kommissionen tillämpa det skyndsamma förfarande som avses i artikel 15.3.

*Artikel 15***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom förordning (EG) nr 725/2004.

▼M1

2. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1, 5a.2, 5a.4 och 5a.6 samt artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▼B*Artikel 16***Sekretess och spridning av information**

1. Vid tillämpningen av detta direktiv skall kommissionen, i enlighet med beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom ⁽¹⁾, vidta lämpliga åtgärder för att skydda den sekretessbelagda information som den har tillgång till eller som medlemsstaterna har lämnat till kommissionen.

Medlemsstaterna skall vidta likvärdiga åtgärder i enlighet med gällande nationell lagstiftning.

2. Personal som genomför skyddsinspektioner eller handhar sekretessbelagd information inom ramen för detta direktiv skall genomgå lämplig säkerhetsprövning, som skall utföras av den medlemsstat där den berörda personen är medborgare.

*Artikel 17***Sanktioner**

Medlemsstaterna skall se till att det finns effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner för överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv.

*Artikel 18***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 15 juni 2007. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 19***Utvärderingsrapport**

Senast den 15 december 2008 och därefter vart femte år skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en utvärderingsrapport som bland annat skall grunda sig på de uppgifter som erhålls enligt artikel 13. Kommissionen skall i rapporten analysera om medlemsstaterna efterlever detta direktiv och hur effektiva de vidtagna åtgärderna är. Vid behov skall kommissionen lägga fram förslag till nya åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 317, 3.12.2001, s. 1. Beslutet senast ändrat genom kommissionens beslut 2005/94/EG, Euratom (EUT L 31, 4.2.2005, s. 66).

▼B

Artikel 20

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 21

Adressater

Detta direktiv riktar sig till de medlemsstater som har sådana hamnar som avses i artikel 2.2.

BILAGA I

HAMNSKYDDSUTREDNING

Hamnskyddsutredningen ligger till grund för hamnskyddsplanens utarbetande och genomförande. Hamnskyddsutredningen skall åtminstone omfatta

- identifiering och utvärdering av de tillgångar och den infrastruktur som det är viktigt att skydda,
- identifiering av tänkbara hot mot tillgångar och infrastruktur och sannolikheten för att hot uppstår, i syfte att fastställa och prioritera skyddsåtgärder,
- fastställande, urval och prioritering av motåtgärder och förfarandeändringar och graden av effektivitet när det gäller att minska sårbarheten, och
- identifiering av svaga punkter, inbegripet den mänskliga faktorn, i infrastruktur, strategier och förfaranden.

För detta är det nödvändigt att i utredningen göra åtminstone följande:

- Att identifiera alla områden av betydelse för hamnskyddet, bland annat genom att fastställa hamngränserna. Detta omfattar också hamnanläggningar som redan täcks av förordning (EG) nr 754/2004 och vars riskanalys används som utgångspunkt.
- Att identifiera riskfaktorer som härrör från samverkan mellan skyddsåtgärder för hamnanläggningen och andra hamnskyddsåtgärder.
- Att identifiera vilken hamnpersonal som skall genomgå bakgrundskontroller och/eller säkerhetsprövning på grund av att de arbetar i högriskområden.
- Att vid behov dela upp hamnen i områden beroende på sannolikheten för att de kommer att bli föremål för säkerhetstillbud. Ett område skall inte bara bedömas efter sannolikheten för ett angrepp, utan också med hänsyn till hur lätt det är för att nå angränsande områden som kan bli mål för ett angrepp.
- Att fastställa riskvariationer, t.ex. beroende på årstider.
- Att undersöka varje delområdes särart, såsom läge, tillgång, elförsörjning, kommunikationssystem, ägandeförhållanden, användare och andra faktorer av betydelse för hamnskyddet.
- Att utarbeta potentiella hotscenarier för hamnen. Hela hamnen eller särskilda delar av dess infrastruktur, gods, bagage, människor och transportutrustning i hamnen kan bli ett direkt mål för ett identifierat hot.
- Att fastställa de specifika följderna av ett hotscenario. Följderna kan påverka ett eller flera delområden. Både direkta och indirekta följder skall beaktas. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt risken för personskador.
- Att fastställa risken för säkerhetstillbudens földeffekter.
- Att fastställa varje delområdes sårbarhet.
- Att ta upp alla organisatoriska frågor av betydelse för hamnskyddet som helhet, bland annat vilka myndigheter som har ansvar för skyddsfrågor och vilka regler och förfaranden som gäller.
- Att identifiera det övergripande hamnskyddets svaga punkter på det organisatoriska, rättsliga och förfarandemässiga planet.
- Att fastställa åtgärder, förfaranden och insatser för att minska antalet svaga punkter av avgörande betydelse. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt nödvändiga kontroller eller begränsningar när det gäller tillgång till hela hamnen eller specifika delar av hamnen, inklusive identifiering av passagerare, anställda eller andra som arbetar i hamnen, besökare och fartygsbesättningar, övervakning av vissa områden eller verksamheter, samt gods- och bagagekontroll. Åtgärderna, förfarandena och insatserna skall motsvara den förmodade risken, som kan variera mellan olika hamnområden.
- Att fastställa hur åtgärder, förfaranden och insatser skall skärpas vid en höjning av skyddsnivån.
- Att fastställa särskilda krav för hanteringen av kända riskfaktorer, såsom "misstänkt" gods, bagage, drivmedel, proviant eller person, paket utan avsändare och kända faror (t.ex. bomber). Kraven skall bygga på en analys av vilka villkor som är önskvärda för undanröjande på plats eller undanröjande efter transport till ett säkert område.

▼B

- Att fastställa åtgärder, förfaranden och insatser för att begränsa och lindra följderna.
- Att undersöka hur uppgifterna kan fördelas så att åtgärderna, förfarandena och insatserna i fråga kan genomföras på ett lämpligt och korrekt sätt.
- Att i förekommande fall särskilt beakta kopplingen till andra skyddsplaner (t. ex. skyddsplaner för hamnanläggningar) och andra befintliga skyddsåtgärder. Uppmärksamhet skall även ägnas åt kopplingen till andra beredskapsplaner (t. ex. beredskapsplaner för oljeutsläpp, incidenter i hamnen, läkarinsatser, kärnolyckor, osv.).
- Att fastställa kommunikationsbehoven för åtgärdernas och förfarandenas genomförande.
- Att särskilt skydda säkerhetskänslig information så att inga uppgifter läcker ut.
- Att fastställa vad de inblandade, och vid behov allmänheten, verkligen behöver veta.

BILAGA II

HAMNSKYDDSPLAN

I hamnskyddsplanen skall skyddsarrangemangen för hamnen fastställas. Den skall bygga på hamnskyddsutredningens resultat. Den skall i detalj beskriva olika åtgärder. Den skall innehålla en kontrollmekanism som vid behov gör det möjligt att vidta lämpliga korrigerande åtgärder.

Hamnskyddsplanen skall omfatta följande allmänna aspekter:

- Fastställande av alla områden av betydelse för hamnskyddet. Beroende på hamnskyddsutredningens resultat kan åtgärder, förfaranden och insatser variera mellan olika delområden. Vissa delområden kan kräva strängare förebyggande åtgärder än andra. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt den samverkan mellan olika delområden som identifierats i hamnskyddsutredningen.
- Säkerställande av samordning av skyddsåtgärder för områden med olika skyddsegenskaper.
- Fastställande av olika åtgärder för olika delar av hamnen, olika skyddsnivåer och eventuella upplysningar om särskilda förhållanden när sådant behov finns.
- Fastställande av en organisationsstruktur som underlättar förbättringen av hamnskyddet.

På grundval av dessa allmänna aspekter skall det i hamnskyddsplanen tilldelas uppgifter och specificeras arbetsplaner på följande områden:

- Villkor för tillträde. För vissa områden skall dessa villkor bara gälla om skyddsnivåerna överskrider en lägsta tröskel. Alla krav och trösklar skall tas upp i hamnskyddsplanen.
- Krav på identifikations-, bagage- och godskontroll. Kraven kan också gälla för delområden, eventuellt till fullo. Personer som beträder eller uppehåller sig i ett delområde måste eventuellt genomgå kontroll. Hamnskyddsplanen skall på lämpligt sätt återspegla resultaten från den hamnskyddsutredning som använts för att fastställa skyddskraven för varje delområde och varje skyddsnivå. Om det inom ramen för hamnskyddet utfärdas personliga identifikationskort skall det finnas klara förfaranden för kortens utfärdande, kontroll av kortens användning och kortens återlämnande. I detta sammanhang skall man ta hänsyn till vissa hamnanvändarkategoriernas särart och se till att personspecifika åtgärder kan vidtas för att begränsa tillträdeskontrollens negativa följder. När det gäller personkategorier skall man åtminstone skilja mellan sjöfolk, tjänstemän, personer som regelbundet arbetar i hamnen eller regelbundet besöker den, bofasta i hamnen och personer som bara tillfälligt arbetar i hamnen eller tillfälligt besöker den.
- Kontakt med de myndigheter som ansvarar för gods-, bagage- och passagearkontroll. Vid behov skall planen innehålla föreskrifter om en sammankoppling av dessa myndigheters informations- och klareringssystem, inklusive eventuella system för klarering före ankomst.
- Förfaranden och åtgärder dels för hantering av misstänkt gods, bagage, drivmedel, proviant eller person, inklusive fastställande av ett säkert område, dels för andra riskfaktorer och brott mot säkerheten i hamnen.
- Övervakningsbehov för delområden eller verksamheter i delområden. Både själva behovet och förekomsten av tekniska lösningar skall härledas ur hamnskyddsutredningen.
- Skyltar. Områden för vilka särskilda krav gäller avseende tillträde och/eller kontroll måste vara ordentligt skyltade. Kontrollkrav och villkor för tillträde skall ta vederbörlig hänsyn till gällande lagstiftning och praxis. Att verksamhet övervakas skall klart framgå om nationell lagstiftning så kräver.
- Kommunikation och bedömning av skyddet. All relevant skyddsinformation skall vederbörligen förmedlas i enlighet med planens normer för bedömningen av skyddet. På grund av att vissa upplysningar är känsliga får de bara meddelas dem som behöver vara informerade; vid behov skall det dock också finnas förfaranden för kommunikation till allmänheten. Normerna för säkerhetsprövningen skall ingå i planen och syfta till att skydda säkerhets känslig information mot otillåtet röjande.
- Rapportering av säkerhetstillbud. För att sörja för god beredskap skall det i skyddsplanen klart föreskrivas att samtliga säkerhetstillbud skall rapporteras till hamnskyddschefen och/eller hamnskyddsmyndigheten.

▼B

- Integration av planen i andra förebyggande planer eller verksamheter. Planen skall särskilt behandla integrationen av planen i annan förebyggande verksamhet eller andra kontrollåtgärder i hamnen.
- Integration av planen i andra beredskapsplaner och/eller införlivande av specifika beredskapsrelaterade åtgärder, förfaranden och insatser. I planen skall det i detalj redogöras för samverkan och samordning med andra beredskaps- och katastrofplaner. I förekommande fall skall konflikter lösas och brister avhjälpas.
- Krav på utbildning och övningar.
- Uppläggning av hamnskyddet i verksamhet och arbetsrutiner. Hamnskyddsplanen skall innehålla detaljerade uppgifter om hur hamnskyddet skall läggas upp, hur uppgifterna skall fördelas och vilka rutiner som skall följas i arbetet. Vid behov skall det i planen också redogöras för samordningen med hamnanläggningars och fartygs skyddschefer. I förekommande fall skall planen innehålla en beskrivning av hamnskyddskommitténs uppgifter.
- Förfaranden för anpassning och uppdatering av hamnskyddsplanen.

*BILAGA III***GRUNDLÄGGANDE KRAV PÅ SKYDDSUTBILDNINGSOVNINGAR**

Minst en gång varje kalenderår, dock med högst 18 månaders mellanrum, skall olika typer av utbildningsövningar genomföras, där hamnanläggningens skyddschef och berörda myndigheter i medlemsstaterna och, i förekommande fall, rederiernas och fartygens skyddschefer kan delta. Begäran om rederiers eller fartygs skyddschefers deltagande i gemensamma utbildningsövningar skall göras med hänsyn till sjöfartsskyddet och arbetet ombord. Syftet med sådana utbildningsövningar skall vara att pröva kommunikation, samordning, resurstillgänglighet och åtgärder. Dessa utbildningsövningar kan

- 1) vara fullskaliga eller "live",
- 2) bestå av simuleringar eller seminarier, eller
- 3) kombineras med andra övningar, t.ex. katastrofövningar eller andra övningar som anordnas av hamnstatens myndigheter.

*BILAGA IV***KRAV SOM EN ERKÄND SKYDDSORGANISATION SKALL UPPFYLLA**

En erkänd skyddsorganisation skall kunna uppvisa belägg för

1. expertkunskaper på områden av betydelse för hamnskyddet,
2. lämpligt kunnande om drift av hamnar, inbegripet kunskap om hamnkonstruktion och hamnanläggningar,
3. lämpliga kunskaper om annan säkerhetsrelevant verksamhet som kan komma att påverka hamnskyddet,
4. förmåga att bedöma sannolikheten av risker i fråga om hamnskyddet,
5. förmåga att upprätthålla och förbättra personalens expertkunskaper när det gäller hamnskydd,
6. förmåga att övervaka sin personals kontinuerliga pålitlighet,
7. förmåga att upprätthålla lämpliga åtgärder för att förhindra obehörigt röjande av eller obehörig tillgång till säkerhetskänsligt materiel,
8. kunskaper om tillämplig nationell och internationell lagstiftning och skydds krav,
9. kunskaper om aktuella säkerhetshot och hotbilder,
10. förmåga att känna igen och upptäcka vapen, farliga ämnen och anordningar,
11. förmåga att känna igen, på icke-diskriminerande basis, egenskaper och beteendemönster hos personer som kan misstänkas hota säkerheten,
12. kunskaper om teknik som används för att kringgå skyddsåtgärder,
13. kunskaper om utrustning och system som används för skydd och övervakning samt om begränsningarna hos sådan utrustning och sådana system.

En erkänd skyddsorganisation som har gjort en hamnskyddsutredning eller som har sett över en sådan utredning för en viss hamn får inte utarbeta eller se över någon hamnskyddsplan för samma hamn.